

foreningerne, og derfor var der sikkert her et Punkt, hvor man uden Skade kunde stryge hele Beløbet.

Svineavlsforeninger har jeg allerede sagt et Par Ord om og skal nu kun tilføje et Par Bemærkninger om Svineavlscentre. Der har til disse hidtil været bevilget 45,000 Kr., af hvilke de 15,000 Kr. ere gaaede med til den Kontrol, som er nødvendig, og det store Arbejde, som er forbundet dermed. Nu foreslaas det Beløb, der egentlig anvendes til Centrene, nedsat til 20,000 Kr., for Finansaaret 1911—12 til 15,000 Kr., i Finansaaret 1912—13 til 10,000 Kr., hvorefter det aarlige Tilskud ydes med en Trediedel af det Beløb, der fra anden Side maatte stilles til Disposition til Uddeling som Tilskud til nævnte Centre, dog ikke ud over 10,000 Kr. Jeg tror ingenlunde, det kan siges at være meget, der ydes til disse Avlscentre efter de Fordringer, der stilles til dem. Det maa vel huskes, at de ikke selv ere Herre over at sælge de unge Svin og Grise, der produceres, inden de ere gennemsøgte og kaarede af det Udvalg, der har med det at gøre. De paagældende kunne altsaa absolut ikke siges at have fri Raadighed over Bestanden i Centret. Man maa derfor, forekommer det mig, efter de Krav, der stilles til Centrene, fra disses Side med Rimelighed kunne fordrø et Bidrag; men det kan være, at det Udvalg, der har været nedsat, og som jeg erkender rummer mange dygtige, ja udmærkede Mænd, maa ske har truffet det rette ved at gaa ned til det, der er foreslaaet.

Saa et Par Ord med Hensyn til den Post, der hedder Tilskud til andre Foranstaltninger vedrørende Husdyravl og Husdyrbrug. Her har der hidtil været stillet 40,000 Kr. til Raadighed for Landbrugsministeren, hvor han maatte mene, at det Beløb med Held kunde anvendes. Det nedsættes nu til 20,000 Kr. Ogsaa der maa jeg sige, at der sker sikkert ingen Skade dermed, og efter hvad der foreligger, har det hele Beløb heller aldrig været anvendt. Der har hidtil været anvendt 100 Kr. paa hver Hoppe i et Hesteavlscenter, og det siges nu at kunne nedsættes til 50 Kr. Paa det Punkt indrømmer jeg, at jeg er ret uvidende og ved ikke, om det i Virkeligheden er med Nytte eller Grund, at der skal gives disse Foderpenge til Folk, der have saa udmærkede Hopper, at de blive optagne i et Avlscenter. Det forekommer mig at være ret mærkeligt. Der som vi skulde have noget tilsvarende

i de andre Centre, kunde jo mange Mennesker forlange et lille Bidrag til Køerne i deres Foreninger. Hvis jeg derfor ikke bliver belært om min ringe Indsigt i disse Forhold, finder jeg det ikke aldeles urimeligt, om man strøg ogsaa disse 50 Kr. til Hopper, som i Forvejen vist ere indbringende og gode nok. (N. Jensen: Det er sjællandske og bornholmske Hopper, ikke jydsk!). Det kan være, men alligevel forekommer der mig ikke at være væsentlige Grunde til at holde paa de 50 Kr., som jeg derfor mener med nogenlunde Rimelighed kunde stryges. Derimod maa jeg mene, at det er gavnligt og rigtigt, at der dog bliver bevilget og stillet til Landbrugsministerens Raadighed et Beløb, som han kan anvende til Formaal, der kunde komme op, og som han ønsker at støtte.

Det var med Hensyn til Enkelthederne i Forslaget. Hvad angaar selve Forslaget i dets Helhed, tror jeg, jeg udtaler mig i nær Overensstemmelse med Fyns Delegeretmøde og ligeledes med Samvirksomhedens Opfattelse, naar jeg siger, at der gik sikkert ikke saa synderlig meget i Stykker, selv om vi kom til de foreslaaede Nedsættelser. Men nu er der fra saa mange Sider og især fra de Mænds Side, der ved Finanslovens første Behandling udtalte sig om, at der kunde spares paa mange Omraader, udtrykkelig føjet til — hvad jeg ogsaa sluttede mig til —, at naar der i det hele skulde spares, ventede man en tilsvarende Sparsommelighed fra de andre Erhvervs Side. Den Forventning blev udtalt stærkere eller svagere, men den Baggrund havde de alle sammen i deres Taler. Jeg mener derfor, ligesom det ærede Medlem fra Nyborg (N. Jensen) har udtalt, at det rigtige er, at dette Forslag behandles grundigt i et Udvalg, saa kommer man nok til det Resultat, at der kan foretages Nedsættelser uden Skade for de paagældende Institutioner. Men jeg skal ikke foregribe de Forhandlinger, der ville finde Sted, ved at bebude noget om, hvad jeg antager, der kan eller vil ske. Jeg antager, at de ærede Medlemmer, der sidde i det store Beparelsesudvalg, der skal gennemse hele Finanslovbudgettet, vel sagtens have syv Segl for deres Mund. For ellers vilde jeg sige, at hvis vi kunde have faaet nogen som helst Vejledning om, hvor vidt de ere komne i deres Overvejelser, om der er Spor af Udsigt til, at der kan komme lignende Afdrag andre Steder, vilde det sikkert berede dette Lovforslags videre Gang en betydelig Lettelse.